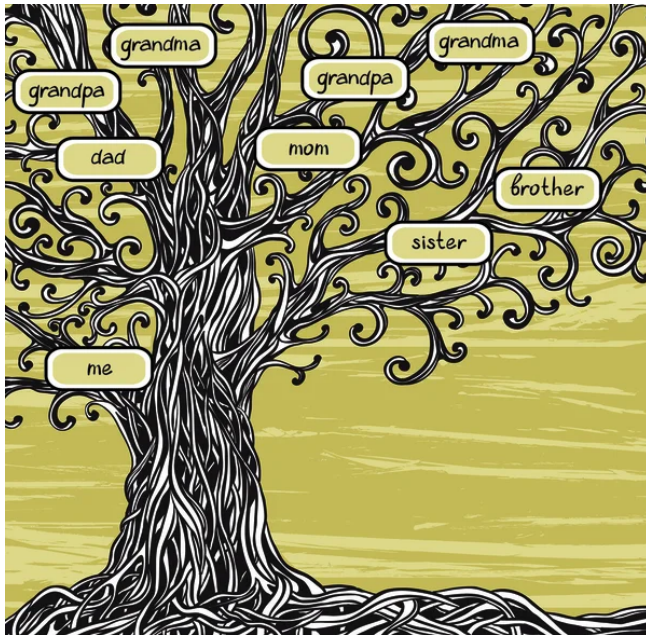

Wie zijn mijn voorouders?

Stamboomcafés helpen bij duik in familiegeschiedenis

Door Evert Kooij

Noem het een helpdesk: stamboomcafés waarin vrijwilligers van de Nederlandse Genealogische Vereniging (NGV) mensen helpen die willen weten wie hun (verre) voorouders waren. Ze zijn een reactie op de groeiende populariteit van stamboomonderzoek.

Vooral veel senioren zijn nieuwsgierig naar hun familiegeschiedenis, zegt Peter Roosenboom. Peter is secretaris van de afdeling Kempen- en Peelland van de NGV. “Veel mensen die met pensioen gaan ervaren de eerste tijd als een vakantie. Daarna komt de behoefte om meer te weten van wie je afstamt en uit te pluizen wie je voorouders waren en wat ze hebben meegemaakt.”

Dat stamboomonderzoek aan populariteit wint is volgens Peter in grote mate te danken aan het televisieprogramma *Verborgen Verleden*. Daarin duiken bekende Nederlanders

met hulp van de programmamakers in hun familiegeschiedenis. Wie graag meer van over zijn eigen familiegeschiedenis wil weten doet er goed aan om naar een stamboomcafé te stappen voor goede adviezen.

Ontcijferen documenten hele kunst

Hoe pak je een stamboomonderzoek aan? “Je ziet vaak dat beginners de neiging hebben ver in de geschiedenis terug te gaan”, zegt Peter. “Maar waarom meteen naar de zeventiende eeuw? Zestigsters en zeventigsters hebben vaak nog levende voorouders, sla die niet over en begin daar. Ze kunnen je vertellen over hun eigen geschiedenis en dat van hun voorouders. Daar heb je meer aan dan een stamboom met anonieme personages, aldus Peter. “In ouders en grootouders kun je kenmerken zien die kunnen verklaren waarom je bent wie je bent. Of dat je bepaalde kenmerken van jezelf kunt onderbouwen met het familieverleden.”

Peter Roosenboom

Ga je ver terug in de tijd, dan heb je volgens Peter over het algemeen meer kans om iets over je voorouders te weten te komen als ze welvarend waren. Van deze mensen is vaak iets terug te vinden in juridische documenten. Peter: “Alleen rijke mensen konden processen betalen als ze geschillen hadden. Heb je voorouder met een strafblad, dan staat dat misschien ook ergens beschreven. Hoe adelijker of criminel, hoe groter de vindkans.”

Maar wil je wel weten of je voorouders iets op hun kerfstok hadden? Vroeger was het wel eens een teleurstelling als je erachter kwam dat iets niet plus is geweest, zegt Peter. Vaak was namelijk de drijfveer voor stamboomonderzoekers de hoop een voorgeslacht te treffen waarmee je voor de dag kon komen. “Voornaam voorouders met wie je je persoonlijkheid kon verrijken.” Al dan niet, voegt Peter eraan toe, op grond van dubieuze stambomen.

Trap er niet in

Mede door digitale ontsluiting van archieven is stamboomonderzoek voor meer mensen toegankelijker geworden. “Vroeger gebeurde dat bijna alleen in hogere kringen, mensen die de weg wisten in archieven en documenten konden lezen.”

Nu het bijna een ‘volkssport’ is geworden, kunnen zoekers terecht bij digitale hulpverleners. Peter noemt de website *Wie is wie.nl* een aanrader. Verleidelijk is een lidmaatschap van *My Heritage*, het digitale loket dat je een stamboom belooft als je daar tegen betaling van € 250 wat familienamen invoert. Trap er niet in, zegt Peter, die de website “boerenbedrog” noemt. Een (gratis) bezoek aan een stamboomcafé is een betere eerste stap.

Stamboomcafés, hier en daar ook voorouderspreekuren geheten, zijn meestal te vinden in bibliotheken.